

2. Nezměnné dávky, které nepovstaly nadřčeným způsobem, náležejí, když i odváděly se pod nepravým názvem desátku, mezi dávky v hotovosti (dávky naturální), které jsou v §. 6. nejvyššího patentu od 4. března r. 1849 a v §. 49 a) ministeriálního nařízení od 27. června r. 1849 prohlášeny za výkupné.

3. Okresní komise ku vybavení pozemností mají, když jest o tom pochybnost, jestli opovědná dávka desátková náleží do jedné neb do druhé třídy dávek, původ té dávky z povinnosti úřadu vybádati vyslechnutím oprávněných i povinnikův i ohledem na zachované zřizovací listiny, příznání (fassie), seznamy (rejstříky) desátku a jiné listiny, i rozhodnouti pak o tom, zdali s nimi dlužno nakládati dle pravidel o slušné náhradě aneb dle pravidel o výkupnosti; na to vydati straně, která se dle §. 130. ministeriálního nařízení proti tomu ozve, výrok, v němž jí buď zůstaveno odvolání-se, které dlužno podati v času ustanoveném v §. 139. toho ministeriálního nařízení, sice se námitka ta v úvahu nevezme; bylo-li však odvolání to podáno v pravý čas, budiž dále postupováno dle §. 139. i další řízení odročeno až do rozhodnutí konečně platného.

Dále obrací vysoké ministerstvo úplnou pozornost na okolnost tu, že nařízení ministerstva záležitostí vnitřních ode 30. ledna r. 1819 (v zák. říš., v doplň. svaz. pod čís. 107.), stanovící některé prozatímné předpisy ohledem na postavení obyvatelův nekatolických, jmenovitě ustanovy IV. a V. postávky toho nařízení, zůstávají v úplné platnosti i že vybavující komise okresní při skoumání právního původu opovědi mají se náležitě dle něho řídit.

Onnu IV. a V. postávku řečeného nařízení podávám tu doslovně okresním komissim; zní takto:

4. Štolní platy a jiné dávky v penězích a plodech přírodních (naturáliech) odváděné katolickým duchovním od vyznavatelův víry evangelicko - augsburské aneb evangelicko-helvetské za církevní úkony, zrušeny jsou, pokud se nevymáhají za úkony církevní, které duchovní správce katolický skutečně provozuje, i pokud to nejsou dávky věcní, na osedlosti čili pozemnosti záležející.

Totéž platno o dávkách kostelníkům odváděných.

5. Dávky vyznavatelův víry evangelicko-augsburské a evangelicko-helvetické školním učitelům katolickým, v některých místech obyčejné, mají přestati tam, kde řečení vyznavatelé evangeličtí mají své vlastní školy i děti svých neposylají do školy katolické.